

مرثیه‌ای برای مهم‌ترین بازی فوتبال ایران
که آواره این شهر و آن شهر شده‌است

تهران دربی ندارد!

آریا طاری

دربی ۱۰۷ پایتخت؟ دربی تهران؟ بیایید قبل از هر چیز به این ترکیب خنده‌دار و این کمندی سیاه و تلخ پوز خند بزنیم. اصلاً مگر تهران دیگر دربی دارد؟ اینکه بگویم دربی پایتخت قرار است در ورزشگاه نقش جهان اصفهان برگزار شود، خودش به تنهایی بزرگ‌ترین و دردناک‌ترین طنز این روزهای فوتبال ماست. ویتترین فوتبال ایران، آن تک‌ستاره‌ای که در تاریکی مطلق این ورزش هنوز سوسومی‌زد، حالا به چنان روزگاری افتاده که مانند یک آواره بی‌خانمان، باید کاسه گدایی به دست بگیرد و از شهر قدس به‌اراک و حالا به اصفهان پناه ببرد. چه بر سر هویت این بازی آوردید؟ نمی‌دانیم آنهایی که تصمیم‌گیران این وضعیت هستند، شب‌ها با وجدان آسوده می‌خوابند یا اصلاً کلمه‌ای به نام خجالت در دایره لغات ششان تعریف شده‌است یا نه؟ اما شما هویت این بازی را دقیقاً در همان روزی کشتید که ورزشگاه آزادی را با آن عظمت و آن سکوهای سیمانی خاطره‌انگیزش، از این مردم گرفتید.

روای گمشده در شب‌های آزادی

بیایید کمی به عقب برگردیم؛ به روزهایی که دربی فقط یک مسابقه ۹۰ دقیقه‌ای نبود، بلکه یک رویداد ملی بود که نبض کشور را برای یک هفته در دست می‌گرفت. یادتان هست؟ یادتان هست مردم از روزها قبل تقویم‌ها را علامت می‌زدند؟ یادتان هست جوانان و نوجوانانی که از دورترین شهرهای مرزی، از شمال و جنوب، با پس‌اندازهای کارگری و پول توجیبی‌های جمع‌شده‌شان به عشق همین یک بازی به تهران می‌آمدند؟

مانسلی هستیم که گزارش‌های شبانه برنامه ۹۰ را با پوست و استخوان به یاد داریم. دوربین عادل فردوسی‌پور که در سیاهی شب‌قبل از دربی، میان چادرهای مسافرتی پراشده در بلوار غربی آزادی می‌چرخید. آدم‌هایی که لای پتوهای مسافرتی مچاله شده بودند، در سرمای استخوان‌سوز تهران از لیوان‌های پلاستیکی چای داغ می‌خوردند و برای هم کسری می‌خواندند. آنها روی چمن‌های بیسرون ورزشگاه می‌خوابیدند تا صبح فردا، بسا باز شدن درهای آهنی آزادی، دوان‌دوان خود را به سکوها برسانند. آن چادرها، آن شب‌خوابی‌ها، آن ساندویچ‌های سرد و آن بلیت‌های کاغذی در دست دست‌فروشان، روح دربی تهران بود. شما این روح را از کالبد فوتبال بیرون کشیدید.

سوت پایان شوق؛ وقتی دردها از سکوها بزرگ ترند

اما بیایید با خودمان صادق باشیم. داستان امروز ما، فقط داستان چمن خراب و سکوهای در حال ریزش و آوارگی میان اراک و اصفهان نیست. دربی برای مردمی جذاب است که دغدغه‌شان فوتبال باشد، نه مردمی که زیر چرخ‌دنده‌های بی‌رحم زندگی در حال له‌شدن هستند. داستان امروز، داستان دل‌آزار ۲۱۴ هزار تومانی است. وقتی تابلیو صرافی‌ها عادی رانشان می‌دهند که تا همین چند سال پیش حتی در کابوس‌های مان هم نمی‌دیدیم، وقتی پدر خانواده‌ای برای تأمین هزینه‌های اولیه زنده ماندن و نه زندگی کردن باید دو شیفت کار کند و باز هم شرمند سفره‌اش باشد، دربی چه معنایی پیدا می‌کند؟

داستان، داستان تورم خردکننده‌ای است که انگار به یک هیولای سیری‌ناپذیر تبدیل شده و قرار هم نیست به رگ غیرت هیچ مسئولی بر بخورد. مسئولانی که پشت شیشه‌های دودی ماشین‌های شان، بی‌تفاوت از کنار مردمی عبور می‌کنند که هر روز فقیرتر، خسته‌تر و ناامیدتر می‌شوند. و از همه تلخ‌تر، داستان آن سایه شوم و سنگین جنگ است. سایه‌ای که دوباره روی سر این شهر و این کشور پهن شد و نقش‌ها را در سینه حبس کرد. وقتی شب را با اضطراب اخبار فوری و ترس از فردایی نا معلوم صبح می‌کنی، وقتی در گروه‌های خانوادگی به جای کری‌خوانی برای رنگ‌های آبی و قرمز، پیام‌های نگران‌کننده از وضعیت پروازها و پناهگاه‌ها و بدل می‌شود، چه کسی حوصله دارد بداند دربی ۱۰۷ قرار است در کدام شهر این نقشه برگزار شود؟

تهران دیگر دربی ندارد

شما فقط یک ورزشگاه را از فوتبال نگرفتید؛ شما شوق را از چشم‌های این مردم ربودید. از یک طرف زمین و خانه را از دربی گرفتید و آن را به یک مسابقه بی‌روح تبعیدی در نقش جهان تبدیل کردید، و از طرف دیگر، با ساختن این شرایط اقتصادی و روانی، رمقی برای هوادار نگذاشتید که بخواد حتی از پای تلویزیون پیگیر این کمندی باشد. گاهی فکر می‌کنیم همه این‌ها یک برنامه‌ریزی دقیق بوده است. برنامه‌ریزی برای اینکه فوتبال به همین نقطه‌ای برسد که امروز ایستاده است؛ بی تفاوت، بی‌روح، بی صدا و خالی از هیجان. اگر این طور است، باید به مسببان این وضعیت تبریک گفت. مبارک‌تان باشد! شما موفق شدید بزرگ‌ترین دلخوشی ارزان قیمت این مردم را به مسلخ ببرید. اما فقط یک چیز را در تاریخ ثبت کنید تا آیندگان بخوانند و بدانند؛ امروز، در شهریور ۱۴۰۵، با دلاری که مرز ۲۰۰ هزار تومان را رد کرده و زیر سایه سنگین اضطراب، ما اعتراف می‌کنیم که پایتخت، دیگر دربی ندارد. دربی ۱۰۷، تنها یک بازی تشریفاتی میان دو تیم آواره است در شهری دیگر. تهران مدت‌هاست که نه دربی دارد، نه دلخوشی و نه حوصله‌ای برای فریاد زدن.

از جذب قیر رایگان تا توسعه ناوگان آتش‌نشانی؛

تحول در زیرساخت‌های عمرانی و خدمات شهری زرگر

سگ‌های بلاصاحب؛ معضلی که یقه شهرداران را گرفته است

وی در بخش دیگری از سخنان خود به معضل سگ‌های بلاصاحب اشاره کرد و گفت: فرمانداری باید مکانی در سطح شهرستان برای نگهداری و عقیم‌سازی این سگ‌ها در نظر بگیرد. رهاسازی سگ‌ها توسط افراد غیربومی در محدوده شهر ما، هزینه‌های مضاعفی را تحمیل کرده است. تا زمانی که یک متولی واحد در شهرستان برای مدیریت این سگ‌ها نباشد، صرفاً «یقه شهرداران» را گرفتن، دردی از جامعه دوا نمی‌کند.

سخن پایانی: ضرورت نگاه ملی به بخش‌های کم‌برخوردار

شهردار زرگر در پایان با اشاره به پروژه‌های عمرانی مانند ساماندهی بوستان «آردکلا» و اجرای طرح‌های بازنگری هادی تأکید کرد: «ما برای پیشرفت و درآمدزایی، برنامه‌های دقیقی داریم، اما نمایندگان و مسئولان استان باید برای تمامی بخش‌ها دغدغه داشته باشند. زرگر به عنوان یک شهر استراتژیک، نباید از بودجه‌های ملی و سرمایه‌گذاری محروم بماند. از استاندار و مسئولان برنامه‌ریزی تقاضا داریم در جهت افزایش محدوده شهر و حمایت از مناطق کم‌برخوردار، تصمیمات جهادی اتخاذ کنند تا شاهد توسعه متوازن در شهرستان بابل باشیم.»

توسعه فرهنگی و برندسازی

خانم مهندس فاطمه معصومی رئیس شورای شهر زرگر در ادامه این گفتگو با بیان اینکه شهرداری و شورای شهر در تمامی مناسبت‌های ملی و مذهبی حضوری فعال دارد، تصریح کرد: در دوره ششم شورای اسلامی شهر، توجه ویژه‌ای به مقوله فرهنگ شده است که برگزاری دو یادواره شهدای در سطح ملی و حمایت از جشنواره برنج از آن جمله است. با توجه به اینکه این منطقه قطب تولید برنج در ایران و مازندران محسوب می‌شود، برگزاری جشنواره برنج با نگاه تخصصی به عنوان یک دغدغه مهم در دستور کار مدیریت شهری قرار دارد تا ظرفیت‌های گردشگری منطقه بیش از پیش معرفی شود.

تجهیز کنیم. همچنین با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین، زرگر به نخستین شهر منطقه تبدیل شده که سیستم بی‌سیم خود را به شبکه دیجیتال مجهز کرده و به سامانه ۱۲۵ بابل متصل شده است. اکنون هیچ نقطه کوری در بخش لاله‌آباد نداریم و با نصب تکرارکننده (ریپیتر)، سومین شهر استان در حوزه ارتباطات دیجیتال مدیریت بحران هستیم.

شهردار زرگر، ضمن تأکید بر ظرفیت‌های گردشگری و کشاورزی این منطقه، از توزیع ناعادلانه اعتبارات ملی و رهاسازی مسیرهای ترانزیتی این شهر گلایه کرد.

مطالبه‌گری از راهداری؛ آسفالت شهر قربانی بی‌توجهی است

شهردار زرگر با انتقاد از عملکرد اداره راهداری در قبال مسیرهای اصلی این شهر گفت: جاده زرگر، یک مسیر بین‌المللی با تردد روزانه چند برابر جمعیت ۴ هزار نفری شهر است. راهداری در حالی مناطق خوش‌نشین را آسفالت می‌کند که مسیر اصلی و ۱.۵ کیلومتری محدوده شهر زرگر رها شده است. ما با دریافت ۸۵ تن قیر از راهداری و ۶۹ تن از سازمان شهرداری‌ها، تلاش کردیم بخشی از عقب‌ماندگی‌ها را با هزینه‌ای بالغ بر ۷ میلیارد تومان جبران کنیم، اما بدون نگاه ملی به این محور ترانزیتی، رفع کامل مشکلات آسفالت غیرممکن است.

پسماند؛ ابرچالش شهرستان که نیاز به عزم استانی دارد

قاسم بیشه با تأکید بر اینکه مدیریت پسماند، چالشی فراتر از توان مالی یک شهرداری است، تصریح کرد: زباله، «ابرچالش» شهرستان است. هزینه‌های حمل‌ونقل پسماند به تنهایی بار سنگینی بر دوش شهرداری است، در حالی که ما درآمدی از بابت عوارض متناسب با این حجم زباله نداریم. وی ادامه داد: شهرداری برای اجرای طرح تفکیک زباله از مبدأ آمادگی دارد، اما زیرساخت‌های استانی و منطقه‌ای برای پذیرش زباله تر فراهم نیست. از استاندار و فرماندار تقاضا داریم با تشکیل کارگروه ویژه، به این معضل که سلامت مردم و حاشیه شهرها را تهدید می‌کند، به صورت ریشه‌ای رسیدگی کنند.

بوده است.

شهردار زرگر با تأکید بر مدیریت منابع و جذب اعتبارات دولتی گفت: در این بازه زمانی، با پیگیری‌های صورت گرفته، ۸۵ تن قیر از اداره راهداری به ارزش ۴ میلیارد تومان و ۶۹ تن قیر از سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور به ارزش ۳ میلیارد تومان جذب و در عملیات آسفالت‌ریزی معابر هزینه شده است. همچنین پروژه‌های پخش آسفالت با اعتباری معادل ۱.۵ میلیارد تومان نیز در سطح شهر اجرایی شد.

نوسازی ناوگان خدمات شهری و آتش‌نشانی

وی در ادامه به تقویت ناوگان موتوری شهرداری اشاره کرد و افزود: در یک‌سال اخیر دو دستگاه خودرو «آرنا پلاس» با کاربری آبیاری فضای سبز از سازمان شهرداری‌ها دریافت شد. همچنین یک دستگاه خودروی آتش‌نشانی بونیز ۸.۵ تنی به ارزش ۱۵ میلیارد تومان برای ارتقای ضریب ایمنی شهر تهیه و ساختمان آتش‌نشانی نیز با اعتبار ۱۰۰ میلیارد ریالی احداث و تجهیز شد.

پیگیری‌های کلان در حوزه توسعه شهری و محیط‌زیست

وی با اشاره به ضرورت بازنگری در طرح هادی شهر بیان کرد: سرنوشت شهر در ابعاد پیشرفت و درآمدی به طرح هادی وابسته است. از استانداری و شورای برنامه‌ریزی استان درخواست داریم روند بررسی افزایش محدوده شهری را تسریع کنند؛ چرا که این امر نقش مستقیمی در ایجاد اشتغال و رونق اقتصادی منطقه دارد.

شهردار زرگر همچنین در حوزه مدیریت پسماند و محیط‌زیست تأکید کرد: نشست‌های تخصصی با اداره محیط‌زیست برگزار شده و رویکرد ما جلوگیری از سوزاندن سرشاخه‌ها و هدایت آن‌ها به کارخانه نئوپان است. همچنین در بحث مدیریت حمل و تخلیه پسماند، شهرداری زرگر آمادگی کامل دارد تا با تمامی دستگاه‌های اجرایی مرتبط در محدوده شهری همکاری‌های لازم را داشته باشد.

با نگاهی تحولی، موفق شدیم ساختمان آتش‌نشانی را با اعتباری بالغ بر ۱۰۰ میلیارد ریال احداث و